

متن پرسش

سلام علیکم استاد عزیز: ۱. چند وقتی است که با خانواده به مسافرت به استان های مختلف ایران مثل مازندران و اصفهان و تهران و... آمده ایم و هنوز میزان زیادی از این سفر باقی مانده است. می خواستم بدانم رویکردمان از سفر و در سفر چگونه باید باشد؟ آیا در شرع مقدس اسلام سفر برای گردش و تفریح ممدوح است یا اینکه امری مباح است؟ آیا می توان این سفرها را مصداق توصیه و امر قران دانست (سیروا فی الارض) یا اینکه این آیه مقصود دیگری دارد؟ (که به نظر بنده هم مقصود دیگری دارد) ۲. چکار کنیم که در این سفرها بهره ی مناسب را ببریم و مغبون واقع نشویم؟ ۳. با توجه به مناطق گردشگری اصفهان که اکثرا معماری های اسلامی می باشد و روحیه خاصی که در این معماری حاکم است آیا توصیه ای در سفر به اصفهان دارید؟ خیلی ممنون از لطفتان.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم این نوع گردش کردن‌ها مصداق «سیروا فی‌الأرض» نیست. زیرا در سیروا فی‌الأرض رجوع به آثار کسانی است که در تاریخ‌های گذشته مقابل انبیاء ایستادند و به سرنوشت‌های بدی گرفتار شدند. ولی به نظر من اگر به صورت درستی این سفرها صورت گیرد، علاوه بر آن‌که یک تفریح می‌تواند باشد، می‌شود که انسان روح شهرها را احساس کند. زیرا هر شهری روحی دارد که بر اساس آن ساخته شده است و این به شرطی است که در دل شهر وارد شود و علاوه بر آثار معماری آن شهر، به نحوی روابط انسانی آن شهر را نیز در نظر بگیرد. موفق باشید